

nu er det så dejligt uforpligtende. Og det er nøjagtig lige så uforpligtende, når hr. Thor Pedersen her siger, at der ikke er noget om efterlønnen.

Hvem var det, der brugte hele sommeren til et raid mod efterlønnen, hvis eneste resultat var, at endnu flere gik på efterløn af frygt for, at Venstre og De Konservative ville fjerne den? Men det er jo nøjagtig på samme måde, som når Venstre snakker om borgerkort, og hvad ved jeg. Når det kommer til stykket, tør man aldrig tage det ind i den politiske debat.

Det spørgsmål, jeg godt vil stille hr. Thor Pedersen, er på arbejdsmarkedsområdet. Jeg vil ganske kort spørge: Hvad belæg har hr. Thor Pedersen for at mene, at det bringer flere i arbejde, at man nedsætter dagpengetiden fra 5 år til 4 år? Jeg vil gerne have en forklaring, for jeg har svært ved at se den.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når man ikke har fortalt om konsekvenserne af sine forslag selv, så kommer sådan en debat her jo ofte til at omhandle, hvad det så er, der er konsekvenserne. Vi må prøve at undersøge tingene og se på, hvordan man ville gøre, hvis det var en regering, der fremsatte sådan nogle forslag, hvad man så ville fremlægge som beskrivelse af det over for Folketinget.

Det har Venstre og De Konservative ikke gjort i fremlæggelsen af deres ændringsforslag. Hr. Thor Pedersen brugte mildt sagt ikke mange sekunder på det i sin ordførertale her i dag, så derfor vil jeg vise en vis forståelse for, da man øjensynlig ikke har tænkt sig om – så ville man da formentlig være kommet med forklaringerne – at vi så i morgen, da vi jo har den større debat, dybtgående og grundigt får tegnet en ordentlig konsekvens af de forskellige spørgsmål, der bliver stillet her i dag, sådan at vi f.eks. får at vide, hvor mange flere Venstre med sine forslag skubber ud fra arbejdsmarkedet og over på overførselsindkomst.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil egentlig gerne starte med hr. Peter Duetoft, for jeg ved ikke, om det er, fordi hr. Peter Duetoft bevidst vil misforstå, når han siger, at jeg har kritiseret embedsmænd i Udenrigsministeriet. Det kunne jeg ikke drømme om.

Det er min opfattelse, at det altid er ministeren, der oversender svar til udvalgene, også til

Finansudvalget, og at der ikke sendes noget over, som ministeren ikke har godkendt, og som ministeren ikke har underskrevet. Og det svar, jeg refererer til, har ministeren selv oversendt, så jeg synes, det er forkert, at Finansudvalgets formand siger, at man her mistænkeliggør embedsmænd. Nej, jeg spørger om, hvilket motiv ministeren har for at oversende sådan et svar.

Så spørger hr. Peter Duetoft, om vi er troværdige, når vi taler om efterløn. Hvad har vi tidligere sagt?

Vi har ikke på noget tidspunkt sagt, heller ikke i sommer, at vi skulle afskaffe efterlønnen eller forringe vilkårene for dem, der var på efterløn. Det er ikke noget, der er groet i vores have. Vi vil gøre det bedre for, at også den ældre aldersgruppe kan blive længere på arbejdsmarkedet. Det er måske det allerbedste, at man kan blive på sin arbejdsplads. Og spørgsmålet i øvrigt om, hvordan det finder sted, ja, det er jo gennem de erhvervsskatteløstelser, vi ønsker, som skal sikre, at der er langt flere arbejdspladser i den private sektor.

Det er jo så også svaret til fru Pia Gjellerup, om det, fru Pia Gjellerup ikke vil forstå. Og det er altså forskellen mellem visionær, liberal tankegang og socialdemokratisk beton, at man ikke kan forstå, at det er lovgiver, der især har et ansvar for, hvor mange arbejdspladser der er. Ikke med mærkelige styringssystemer, men ved at afstå fra at lægge byrder på danske erhvervsvirksomheder og forringe deres muligheder for vækst og øget beskæftigelse. For det er det, der er problemet i Danmark.

Fru Ingrid Rasmussen spørger, om strækningen Ønslev-Sakskøbing har været berørt. Det kan jeg sige klart ja til. Det spørgsmål formulerede jeg selv på min egen måde. Og det vil jeg såmænd ikke citere her, men det spørgsmål har været rejst.

Hr. Frank Aaen spørger igen til det med miljøpolitik. Jamen, der er jo nok en afgrundsdyb forskel mellem opfattelsen i Enhedslisten – med gammelkommunister, Kommunistisk Arbejderparti, Venstresocialister, og hvad de hedder alle sammen – og så liberal tankegang.

Vi tror meget mere på det enkelte menneske. Vi har meget større tillid til, at det enkelte menneske har præcis samme interesse som vi andre, nemlig at sikre det gode miljø – det har en meget høj prioritet. Det behøver ikke nødvendigvis at være et resultat af centralistisk statslig styring og byrder. Det kan også være, at det er